

Buitengewoon 4 – buitengewone verwachting

- Lezing: 2 Petrus 3:8-15a

⁸Eén ding mag u niet over het hoofd zien, geliefde broeders en zusters: voor de Heer is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag. ⁹De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen menen; Hij heeft alleen maar geduld met u, omdat Hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat.

¹⁰De dag van de Heer zal komen als een dief. De hemelsferen zullen die dag met luid gedreun vergaan, de elementen gaan in vlammen op, de aarde en alles wat daarop gedaan is verdwijnt. ¹¹Als dit allemaal op die manier te gronde gaat, hoe heilig en vroom moet u dan niet leven, ¹²u die uitzielt naar de dag van God en het aanbreken daarvan bespoedigt! Omwille van die dag gaan de hemelsferen in vlammen op, en de elementen vatten vlam en smelten weg, ¹³maar wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

¹⁴Omdat u hiernaar uitzielt, geliefde broeders en zusters, moet u zich inspannen om smetteloos, onberispelijk en in vrede door Hem te worden aangetroffen. ¹⁵Bedenk dat het geduld van onze Heer uw redding is.

Preek

Lieve mensen,

Buitengewone verwachting, daar gaat het over vandaag. In deze tijd gaat het vooral over deze verwachting:

Slide: Vol verwachting klopt ons hart, wie de koek krijgt, wie de gard

Dat mag je trouwens niet meer zingen. In het Sinterklaasjournaal kwam het maandag nog langs: *je mag ook niks meer zingen tegenwoordig*. Je mag niet meer dreigen met straf. Dus de gard – de roe – die mag ook niet meer. In nieuwere versies zingen ze dan ook:

Slide: Vol verwachting klopt ons hart, 't grote feest gaat weer van start

Niets meer dus van *'wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe'*. Dat kan niet meer. De maatschappij is veranderd. We zijn softer geworden. En de vraag is: is dat ook in de kerk zo? De Bijbel spreekt toch wel over oordeel? Tot zelfs in onze oudste belijdenis: Jezus zal opnieuw komen *om te oordelen de levenden en de doden*. Dus zeker moet het daarover gaan in de kerk. Ook Petrus schuwt dat niet. Vlak voor wat we lezen spreekt hij indringende woorden:

Slide: ... de dag van het oordeel, waarop de goddelozen ten onder zullen gaan, ...

Hier zit echter een groot probleem. Namelijk dat we het vaak beperken tot dat. Als het gaat over de jongste dag, dan maken we ons vaak vooral druk om de vraag wie er bij horen en wie niet. Als het over het verwachten van de komst van Jezus gaat, dan gaat het vaak over de spanning of je dan aan de goede kant terecht komt. Het gaat over ons persoonlijke geluk.

En dat is niet vreemd in onze maatschappij. Daar zijn we onderdeel van. Als je bijvoorbeeld kijkt naar de uitslag van de verkiezingen. Wat verwachten mensen? Waar verlangen ze naar? Waar hopen ze

op? Veel mensen kijken dan naar hun eigen portemonnee. Naar hun eigen welbevinden. Vaak is er een beperkte blik. Je denkt ook vanuit je eigen bubbel. Vanuit je eigen kaders. Heel erg vanuit je eigen situatie. Zo stemmen veel mensen. En ook in de kerk hebben we de neiging om onze verwachtingen heel beperkt te formuleren. Dan gaat het over schapen en bokken, hemel en hel. Vol verwachting klopt ons hart, wie de koek krijgt, wie de gard.

Petrus formuleert het zo:

Slide: *wij zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.*

Dat is toch wat. Ik zie in deze wereld zoveel onrecht. Uitsluiting in eigen land. Niet genoeg plek in ons hart. Ik-gerichtheid, die ook aan mij zelf kleeft. En we komen maar niet verder. Zo vaak nog doe ik de ander geen recht.

En in het groot is het nog meer zichtbaar. Leugens en draaijerij in de politiek. Dodelijke wapens in de wereld. In Israël en Gaza. Oekraïne. Maar overall conflicten over land, bezit, godsdienst. En het heeft altijd te maken met onze beperkte definitie van geluk.

Petrus tilt jou en mij op. En laat ons verder kijken. Een volmaakte aarde. Waar zonde voorbij is. Waar ruimte is voor iedereen. Het is ten diepste waar iedereen, gelovig of niet, naar verlangt. Die verwachting mogen we vanuit de kerk koesteren en uitdelen. Vormgeven in ons leven van elke dag.

Want hoe geef je die verwachting vorm? Als Jezus toch alles komt vernieuwen. En dan moet Hij het eerst vernielen, afbreken. Wat doet onze inspanning er dan nog toe? Want Petrus schrijft het:

Slide: ¹⁰De dag van de Heer zal komen als een dief. De hemelsferen zullen die dag met luid gedreun vergaan, de elementen gaan in vlammen op, de aarde en alles wat daarop gedaan is verdwijnt.

Dus wat doet onze inspanning er toe? Nou, dan kom je toch weer bij dat eerste: het gaat er om wie de koek krijgt en wie de gard. Hier en nu valt de beslissing over ons persoonlijke heil, daar en straks. Dus als Petrus dan schrijft:

Slide: ¹⁴Omdat u hiernaar uitziet, geliefde broeders en zusters, moet u zich inspannen om smetteloos, onberispelijk en in vrede door Hem te worden aangetroffen.

Als Petrus dat schrijft, dan denken we in het kader van onze beperkte verwachting. Dat we zo moeten worden aangetroffen, omdat onze eeuwige toekomst er van af hangt. Persoonlijk. Maar dat heeft verder niets te maken met de nieuwe aarde zelf.

Maar er is iets bijzonders aan de hand. En dat zit hem in de vertaling van vers 10. Ik zet drie vertalingen onder elkaar:

Slide: ¹⁰De dag van de Heer zal komen als een dief. De hemelsferen zullen die dag met luid gedreun vergaan, de elementen gaan in vlammen op, de aarde en alles wat daarop gedaan is verdwijnt.

¹⁰Maar de dag van de Heer zal komen als een dief. Dan zullen de hemelse sferen dreunend vergaan en de elementen door vuur worden verteerd; en de aarde, en de op aarde verrichte daden zullen nog gevonden worden. (Willibrordvertaling)

¹⁰But the day of the Lord will come like a thief, and then the heavens will pass away with a roar, and the heavenly bodies will be burned up and dissolved, and the earth and the works that are done on it will be exposed. (New English Version)

Het vuur, waar het hier over gaat, is dus niet een vuur dat alles verteert. Maar een reinigend vuur. Alles wat onzuiver is verbrandt, maar dat wat goed is en mooi, dat komt juist aan het licht. Wat jij in je leven doet. Het doet er toe! Het heeft eeuwigheidswaarde. Al het goede, als je mensen recht doet, als je de ander behandelt zoals je zelf behandeld wilt worden. Het zal op de nieuwe aarde gevonden worden. Dáárom zegt Petrus dus in onze tekst:

Slide: ¹⁴Omdat u hiernaar uitziet, geliefde broeders en zusters, moet u zich inspannen om smetteloos, onberispelijk en in vrede door Hem te worden aangetroffen.

Dat gaat niet om je eigen heil. Dat je geoordeeld zult worden. Nee, het gaat er om dat als je smetteloos, onberispelijk en in vrede leeft, dat je dan bijdraagt aan de nieuwe wereld. Jezus komt terug om de wereld te vernieuwen. Maar doet dat mede op basis van en met meenemen van alles wat hier goed gedaan is. Dus leef dan ook zo. Leef zo dat je al een voorschot neemt op het moois dat komt. Een wereld waar gerechtigheid woont.

Ook in Openbaring komt dit terug.

Slide: ¹³Ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: 'Schrijf op: "Gelukkig zijn zij die vanaf nu sterven in verbondenheid met de Heer."' En de Geest beaamt: 'Zij mogen uitrusten van hun inspanningen, want hun daden vergezellen hen.' (Openbaring 14)

Dus verwachtingsvol leven is veel meer dan je netjes gedragen en dan hopen dat je aan de goede kant uitkomt. Het is je helemaal instellen op dat wat komt. Door je daden, je hoop, je woorden en houding nu al leven in de stijl van het koninkrijk. Niet om zelf goed terecht te komen, maar om deze wereld alvast in het reine te brengen. Om deze wereld zo goed mogelijk klaar te maken voor de komst van Jezus. Dat wat je doet ook standhoudt, straks.

Petrus heeft het er ook over dat je dan zelfs het aanbreken van de dag bespoedigt (vers 12). Je maakt in jouw leven al zichtbaar hoe het straks overal zal worden. En daar zal een aanstekelijke werking van uit gaan. Als je goed doet zal je merken dat er meer goeds uit voortvloeit. Zegen zal zich steeds verder verspreiden. Ik weet niet precies hoe dat werkt, maar het zal de boel aanjagen, zegt Petrus. Zodat de dag snel dichterbij komt.

Vol verwachting klopt ons hart ... Laten we niet te beperkt zijn in onze verwachting. Petrus roept jou en mij op om groot te denken. Er komt een aarde waar het recht zal wonen. En juist in verband daarmee laat hij het belang van een goed, eerlijk, liefdevol en trouw leven nu inzien. Dat belang is niet maar persoonlijk, om zelf goed terecht te komen. Nee, je dient daarmee zoveel anderen. En je dient daarmee je Heer. Laten we veel verwachten. En in die verwachting nu al veel doen dat eeuwigheidswaarde heeft.

Amen